

APOSTOLI JOHANNEKSEN ILMESTYSKIRJA; luku 15

Seitsemän viimeisen vitsauksen valmistelut; 15:1-8

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

"Ja minä näin toisen tunnusmerkin taivaassa, suuren ja ihmeellisen: seitsemän enkeliä, joilla oli seitsemän viimeistä vitsausta, sillä niissä Jumalan viha täyttyy.

Ja minä näin ikäänkuin lasisen meren, tulella sekoitetun, ja niiden, jotka olivat saaneet voiton pedosta ja sen kuvasta ja sen nimen luvusta, seisovan sillä lasisella merellä, ja heillä oli Jumalan kanteleet. Ja he veisasivat Mooseksen, Jumalan palvelijan, virttä ja Karitsan virttä, sanoen: "Suuret ja ihmeelliset ovat Sinun tekosi, Herra Jumala, Kaikkivaltias; vanhurskaat ja totiset ovat Sinun tiesi, Sinä kansojen Kuningas.

Kuka ei pelkäisi *Sinua*, Herra, ja ylistäisi Sinun Nimeäsi? Sillä Sinä yksin olet Pyhä; sillä kaikki kansat tulevat ja kumartavat Sinua, koska Sinun vanhurskaat tuomiosi ovat julki tulleet."

Ja sen jälkeen minä näin: todistuksen majan temppeli taivaassa avattiin; ja ne seitsemän enkeliä, joilla oli ne seitsemän vitsausta, lähtivät temppelistä, puettuina puhtaisiin, hohtaviin pellavavaatteisiin ja rinnoilta vyötettyinä kultaisilla vöillä.

Ja yksi niistä neljästä olennosta antoi niille seitsemälle enkelille seitsemän kultaista maljaa, täynnä Jumalan vihaa, Hänen, joka elää aina ja iankaikkisesti.

Ja temppeli tuli savua täyteen Jumalan kirkkaudesta ja Hänen Voimastansa, eikä kukaan voinut mennä sisälle temppeliin, ennenkuin niiden seitsemän enkelin seitsemän vitsausta oli käynyt täytäntöön." 15:1-8

Seitsemän viimeisen vitsauksen valmistelut; 15:1-8

"Ja minä näin toisen tunnusmerkin taivaassa, suuren ja ihmeellisen: seitsemän enkeliä, joilla oli seitsemän viimeistä vitsausta, sillä niissä Jumalan viha täyttyy." 15:1

Viimeisen elonkorjuun jälkeen apostoli Johannes saa katsella suurta ja ihmeellistä näkyä ja Jumalan teoista käytetään laatusanoja suuri ja ihmeellinen. Kyseessä on toinen tunnusmerkki, joka viittaa luvussa 12 tunnusmerkkiin, vaimoon ja lohikäärmeeseen. Seitsemän enkeliä, jotka palvelevat Herraa ja toteuttavat Ilmestyskirjan tuomioita, valmistautuvat vuodattamaan seitsemän viimeistä vitsausta, joissa Jumalan viha täyttyy.

Voittajat lasisella merellä

"Ja minä näin ikäänkuin lasisen meren, tulella sekoitetun, ja niiden, jotka olivat saaneet voiton pedosta ja sen kuvasta ja sen nimen luvusta, seisovan sillä lasisella merellä, ja heillä oli Jumalan kanteleet." 15:2 Ilmestyskirjan luvussa 4 lasinen meri Jumalan valtaistuimen edessä on vielä tyhjä, mutta luvussa 7 apostoli Johannes näkee suuren pelastettujen joukon, joka on valtaistuimen edessä lehtimajajuhlissa viettämässä palmunoksat kädessään, kun maan sato on koottu Taivaallisen Isän aittoihin. Myös tässä luvussa apostoli näkee suuren pelastettujen joukon lasisella merellä, jotka olivat saaneet Hänen armostaan voiton Rooman pedosta, sen nimestä, kuvasta ja luvusta.

Lasinen meri on tulella sekoitettu, joka kuvaa sitä ahdistusta, jossa he ovat palvelleet Herraa ja josta he ovat otetut pois Herran tykö. Vain Hänen suuresta armostaan voimme olla Hänen voittaminaan ja voittajia ja ilman Häntä emme ole mitään ja emme voi mitään.

Tämä apostolin näky on sijoitettu ajankohtaan, jolloin 7 enkeliä valmistautuu vuodattamaan maan päälle 7 vihanmaljaa eli 7 viimeistä vitsausta, joissa Jumalan viha täyttyy.

Yhtäkään todellista Herraan Jeesukseen uskovaa ei jätetä Jumalan vihan tuomioihin, vaan heidät pelastetaan tulevasta vihasta.

Tätä hetkeä nimitetään Raamatussa myös suureksi koetuksen hetkeksi, joka on kohtaava kaikkea maanpiiriä ennen Herramme takaisin tulemusta.

"Koska sinä olet ottanut Minun kärsivällisyyteni Sanasta vaarin, niin Minä myös otan sinusta vaarin ja pelastan sinut koetuksen hetkestä, joka on tuleva yli koko maanpiirin koettelemaan niitä, jotka maan päällä asuvat.

Minä tulen pian; pidä, mitä sinulla on, ettei kukaan ottaisi sinun kruunuasi." 3:10-11

"Ja he veisasivat Mooseksen, Jumalan palvelijan, virttä ja Karitsan virttä, sanoen: "Suuret ja ihmeelliset ovat Sinun tekosi, Herra Jumala, Kaikkivaltias; vanhurskaat ja totiset ovat Sinun tiesi, Sinä kansojen Kuningas.

Kuka ei pelkäisi, Herra, ja ylistäisi Sinun Nimeäsi? Sillä Sinä yksin olet Pyhä; sillä kaikki kansat tulevat ja kumartavat Sinua, koska Sinun vanhurskaat tuomiosi ovat julki tulleet." 15:3-4

15:4 "Wer sollte dich nicht fürchten, Herr," Luther 1540

"Kuka ei pelkäisi Sinua, Herra," Biblia

Mooseksen virsi sisältää israelilaisten vaiheet, kunnes he löytävät kansana Messiaansa, Vapahtajansa päivien lopulla. Tässä virressä on monia asioita, jotka ovat jo tapahtuneet. Israelin lankeemuksen jälkeen on myös heidän armoihinsa ottaminen päivien lopulla ja he palajavat omaan maahansa. He ovat tälläkin hetkellä osittain vielä hajaannuksessa kansojen meressä ja he voivat kulkea heille etukäteen Jumalan valmistamaa tietä kohti luvattua maata, joka on itse Jeesus Kristus.

Tätä virttä veisattiin Mooseksen jäähyväispuheen yhteydessä, jossa hän nuhteli heitä luopumuksesta ja synneistään, verraten niitä jopa Sodomaan ja Gomorraan, joihin he tulevaisuudessa lankeaisivat.

Mooseksen virsi viittaa myös sellaiseen aikaan, jolloin Israel joutuu Jaakobin ahdistukseen ja onnettomuuteen päivien lopulla. Siltä riisutaan oma voima, eikä sillä ole todellisuudessa ketään auttajaa kuin Messias, Jeesus Kristus.

"Sentähden, näin sanoo Herra, Herra: Nyt Minä käännän Jaakobin kohtalon ja armahdan kaikkea Israelin heimoa ja kiivailen pyhän Nimeni puolesta. Ja häpeänsä ja kaiken uskottomuutensa, jota he ovat Minulle osoittaneet, he unhottavat, asuessaan nyt maassansa turvallisinä, kenenkään peloittelematta.

Kun Minä tuon heidät takaisin kansojen seasta ja kokoan heidät heidän vihamiestensä maista, niin Minä osoitan heissä pyhyytteni lukuisain pakanakansain silmien edessä.

Ja he tulevat tietämään, että Minä, Herra, olen heidän Jumalansa, kun Minä, vietyäni heidät pakkosiirtolaisuuteen pakanakansojen luokse, kokoan heidät omaan maahansa enkä jätä sinne jäljelle ainoatakaan heistä.

Enkä Minä enää kätke heiltä kasvojani, sillä Minä vuodatan Henkeni Israelin heimon päälle, sanoo Herra, Herra." Hes.39:25-29

Ja he veisasivat Mooseksen ja Karitsan virttä - Laki on annettu Mooseksen kautta, mutta armo ja totuus on tullut Jeesuksen Kristuksen kautta. Mooseksen virsi viittaa vanhaan liittoon ja Karitsan virsi uuteen liittoon.

Miksi tätä virttä ei voi vielä veisata yhdessä Mooseksen virren kanssa? Uuden liiton papiston luvattu maa on itse Jeesus Kristus.

Samalla tavalla kuin Mooses otettiin kansalta pois ja tilalle tuli Joosua, niin uudessa liitossa Herramme on otettu ylös taivaaseen ja Hän on antanut Sanansa ja Pyhän Hengen oppaaksemme, jotta seuraisimme Häntä. Ja virttä ei voi vielä veisata, koska uuden liiton pyhät ovat vielä täällä maan alhoissa matkalla Taivaallisen Isän kotiin.

"Minun lampaani kuulevat Minun ääntäni, ja Minä tunnen ne, ja ne seuraavat Minua.

Ja minä annan heille iankaikkisen elämän, ja he eivät ikinä huku, eikä kukaan ryöstä heitä Minun kädestäni.

Minun Isäni, joka on heidät Minulle antanut, on suurempi kaikkia, eikä kukaan voi ryöstää heitä Minun Isäni kädestä. Minä ja Isä olemme yhtä." Joh.10:27-30

Edellisessä luvussa 144 000 israelilaista veisasivat uutta virttä, jota kukaan ei voinut oppia, koska kukaan ei voi elää toisen elämää. Jokaisen Herran oman elämällä on valtava Jumalan tarkoitus, suunnitelma ja päämäärä, kunhan vain ihminen löytää sen ja tekee sen Hänen armossaan. Lasisella merellä oleva voittajien joukko veisaa Mooseksen ja Karitsan virttä ja eikä ole mitään ristiriitaa oikein ymmärrettynä vanhan liiton ja uuden liiton välillä ja niiden välillä on sula sopusointu.

Mooseksen virsi

"Ja Mooses kirjoitti tämän laulun sinä päivänä ja opetti sen israelilaisille.

Ja hän asetti virkaan Joosuan, Nuunin pojan, ja sanoi: "Ole luja ja rohkea, sillä sinä viet israelilaiset siihen maahan, jonka Minä valalla vannaen olen heille luvannut, ja Minä olen sinun kanssasi".

Ja kun Mooses oli kirjoittanut kirjaan tämän lain sanat, alusta loppuun asti, käski hän leeviläisiä, jotka kantoivat Herran liitonarkkia, sanoen: "Ottakaa tämä lain kirja ja pankaa se Herran, teidän Jumalanne, liitonarkin sivulle, olemaan siellä todistajana sinua vastaan.

Sillä minä tunnen sinun tottelemattomuutesi ja uppiniskaisuutesi.

Katso, minun vielä eläessäni teidän kanssanne te olette niskoittelleet Herraa vastaan; saati sitten minun kuoltuani!

Kootkaa minun luokseni kaikki sukukuntienne vanhimmat sekä päällismiehene, että minä heidän kuultensa puhuisin nämä sanat ja ottaisain taivaan ja maan todistajiksi heitä vastaan.

Sillä minä tiedän, että te minun kuoltuani vaellatte kelvottomasti ja poikkeatte siltä tieltä, jota minä käskin teidän vaeltaa. Sentähden on onnettomuus kohtaava teitä aikojen lopulla, kun te teette sitä, mikä on paha Herran silmissä, ja vihoitatte Hänet kättenne teoilla."

Ja Mooses lausui koko Israelin seurakunnan kuullen tämän virren sanat, alusta loppuun asti: "Kuunnelkaa, te taivaat, kun minä puhun, ja kuulkoon

maa minun suuni sanat!

Sateena pisaroikoon minun opetukseni, kasteena valukoon puheeni niinkuin vihma vihannalle, niinkuin sadekuuro ruohikolle.

Sillä minä julistan Herran Nimeä; antakaa kunnia meidän Jumalallemme. Hän on Kallio; täydelliset ovat Hänen tekonsa, sillä kaikki Hänen tiensä ovat oikeat. Uskollinen Jumala ja ilman vääryyttä, vanhurskas ja vakaa Hän on.

Heidän menonsa oli paha Häntä kohtaan, he eivät olleet Hänen lapsiansa, vaan häpeäpilkku - tuo nurja ja kiero sukupolvi!

Niinkö sinä maksat Herralle, sinä houkka ja tyhmä kansa? Eikö Hän ole sinun Isäsi, joka sinut loi? Hän sinut teki ja valmisti.

Muistele muinaisia päiviä, ajattele menneiden sukupolvien vuosia.

Kysy isältäsi, niin hän sen sinulle ilmoittaa, vanhimmiltasi, niin he sen sinulle sanovat.

Kun Korkein jakoi perinnöt kansoille, kun Hän erotteli ihmisten lapset, silloin Hän määräsi kansojen rajat israelilaisten luvun mukaan.

Sillä Herran kansa on Hänen osuutensa, Jaakob on Hänen perintöosansa.

Erämaasta Hän löysi hänet, autiosta, ulvovasta korvesta; Hän otti hänet suojaansa ja hoitoonsa, varjeli häntä kuin silmäteräänsä.

Niinkuin kotka kiihoittaa pesuettaan lentoon ja liitelee poikastensa suojana, niin hän levitti siipensä, otti hänet ja kantoi häntä sulillansa.

Herra yksin johdatti häntä, eikä Hänen kanssansa ollut ketään vierasta jumalaa.

Hän kuljetti hänet maan kukkuloiden yli ja ruokki häntä pellon antimilla; hän antoi hänen imeä hunajaa Kalliosta ja Öllyä kovasta kivistä.

Hän antoi voita lehmistä ja maitoa lampaista sekä karitsain ja oinasten rasvaa, Baasanin härkiä ja kauriita ja parasta vehnän ydintä; ja sinä sait juoda rypäleen verta, tulista viiniä.

Ja Jesurun lihoi ja alkoi potkia, sinä tulit lihavaksi, paksuksi ja aloit äksyillä. Niin hän hylkäsi Jumalan, joka oli tehnyt hänet, ja halveksui pelastuksensa Kalliota.

He herättivät Hänen kiivautensa vierailta jumalillaan, he vihoittivat Hänet kauhistuksillansa.

He uhrasivat riivaajille, epäjumalille, jumalille, joita he eivät tunteneet, uusille, äsken tulleille, joista teidän isänne eivät tienneet. Kalliota, joka sinut synnytti, sinä et muistanut; sinä unhotit Jumalan, joka sinulle elämän antoi.

Herra näki sen ja hylkäsi heidät, sillä Hän vihastui poikiinsa ja tyttäriinsä.

Hän sanoi: 'Minä peitän heiltä kasvoni, Minä katson, mikä heidän loppunsa on; sillä he ovat nurja suku, lapsia, joissa ei ole uskollisuutta.

He ovat herättäneet Minun kiivauteni jumalilla, jotka eivät jumalia ole, ovat vihoittaneet Minut turhilla jumalillansa; niin Minäkin herätän heidän kiivautensa kansalla, joka ei ole kansa, vihoitan heidät houkalla pakanakansalla.

Sillä Minun vihani tuli on syttynyt, ja se leimuaa tuonelan syvyyksiin saakka; se kuluttaa maan kasvuinensa ja polttaa vuorten perustukset.

Minä kasaan onnettomuuksia heidän päällensä, kaikki nuoleni Minä heihin ammun.

He nääntyvät nälkään ja menehtyvät ruttoon, kulkutautien poltteeseen;

Minä lähetän heidän kimppuunsa petojen hampaat ja tomussa matelevaisten myrkyn.

Ulkona surmaa miekka ja sisällä kauhu sekä nuorukaisen että neitosen, sekä imeväisen että harmaapään.

Minä sanoisin: 'Minä puhallan heidät pois, hävitän heidän muistonsa ihmisten seasta', jollen varoisi, että vihollinen tuottaisi minulle mielipahaa, että heidän vastustajansa selittäisivät sen väärin, että he sanoisivat: 'Meidän kätemme oli korotettu, eikä Herra ole tästä kaikesta mitään tehnyt'.

Sillä he ovat neuvoton kansa, eikä heissä ole ymmärrystä.

Jos he viisaita olisivat, niin he käsittäisivät tämän, he ymmärtäisivät, mikä heidän loppunsa on.

Kuinka yksi ajaisi tuhatta takaa, kuinka kaksi ajaisi pakoon kymmentuhatta, jollei heidän Kallionsa olisi heitä myynyt ja Herra luovuttanut heitä!

Sillä heidän kallionsa ei ole niinkuin meidän Kalliomme; niin vihollisemmekin päättelevät.

Sillä Sodoman viinipuita on heidän viinipuunsa, se on kotoisin Gomorran viinitarhoista; heidän rypäleensä ovat myrkkyrypäleitä, heidän viiniterttujensa maku on karvas.

Heidän viininsä on lohikäärmeitten kähyä, kyykäärmeitten kauheata myrkyä.

Eikö sitä ole talletettuna Minun takanani, sinetillä lukittuna Minun aitoissani?

Minun on kosto ja rankaiseminen, säästetty siksi ajaksi, jolloin heidän jalkansa horjuu. Sillä heidän onnettomuutensa päivä on lähellä, ja mikä heitä odottaa, se tulee rientäen.

Sillä Herra hankkii oikeuden kansallensa ja armahtaa palvelijoitansa, koska Hän näkee, että heidän voimansa on poissa ja että kaikki tyynni on lopussa.

Silloin Hän kysyy: 'Missä ovat nyt niiden jumalat, missä Kallio, johon he turvasivat, missä ne, jotka söivät heidän teurasuhriensa rasvan ja joivat heidän juomauhriensa viinin?' Nouskoot ne auttamaan teitä, olkoot ne teidän suojananne.

Katsokaa nyt, että Minä, Minä olen, eikä yhtäkään jumalaa ole Minun rinnallani. Minä kuoletan ja Minä teen eläväksi, Minä lyön ja Minä parannan; eikä ole sitä, joka pelastaisi Minun käsistäni.

Minä nostan käteni taivasta kohti ja sanon: Niin totta kuin Minä elän iankaikkisesti, kun Minä teroitan miekkani salaman, kun Minun käteni ryhtyy tuomiota pitämään, niin Minä koston vastustajilleni ja maksan vihamiehilleni. Minä annan nuolteni juopua verestä - ja Minun miekkani syö lihaa - surmattujen ja vangittujen verestä, vihollispäällikköjen päistä.

Riemuiten ylistäkää, te pakanakansat, Hänen kansaansa, sillä Hän kostaa palvelijoittensa veren; Hän antaa koston kohdata vastustajiansa ja toimittaa sovituksen maallensa, kansallensa."

Ja Mooses tuli ja lausui kaikki tämän virren sanat kansan kuullen, hän itse ja Joosua, Nuunin poika.

Ja kun Mooses oli puhunut loppuun kaikki nämä sanat koko Israelille, sanoi hän heille: "Painakaa sydämiinne kaikki ne sanat, jotka minä tänä päivänä teen todistajiksi teitä vastaan, niin että käskette lapsianne

tarkoin täyttämään kaikki tämän lain sanat.

Sillä ei ole se turha sana, joka ei koskisi teitä, vaan siinä on teidän elämänne; ja sen sanan varassa te elätte kauan siinä maassa, johon te menette Jordanin yli, ottamaan sen omaksenne."

Ja Herra puhui Moosekselle sinä samana päivänä sanoen: "Nouse tänne Abarimin vuoristoon, Nebon vuorelle, joka on Mooabin maassa vastapäätä Jerikoa, ja katsele Kanaanin maata, jonka Minä annan israelilaisten omaksi.

Ja sinä kuolet sillä vuorella, jolle nouset, ja tulet otetuksi heimosi tykö, niinkuin sinun veljesi Aaron kuoli Hoorin vuorella ja tuli otetuksi heimonsa tykö, koska te lankesitte uskottomuuteen Minua kohtaan israelilaisten keskellä Meriban veden ääressä Kaadeksessa, Siinin erämaassa, kun ette pitäneet Minua pyhänä israelilaisten keskellä. Niin, sinä saat katsella sitä maata matkan päästä, mutta sinne sinä et pääse, siihen maahan, jonka Minä annan israelilaisille."

5.Moos.31:22-30; 32:1-52

Todistuksen maja temppeli taivaassa

"Ja sen jälkeen minä näin: todistuksen majan temppeli taivaassa avattiin; ja ne seitsemän enkeliä, joilla oli ne seitsemän vitsausta, lähtivät temppelistä, puettuina puhtaisiin, hohtaviin pellavavaatteisiin ja rinnoilta vyötettyinä kultaisilla vöillä.

Ja yksi niistä neljästä olennosta antoi niille seitsemälle enkelille seitsemän kultaista maljaa, täynnä Jumalan vihaa, Hänen, joka elää aina ja iankaikkisesti.

Ja temppeli tuli savua täyteen Jumalan kirkkaudesta ja Hänen Voimastansa, eikä kukaan voinut mennä sisälle temppeliin, ennenkuin niiden seitsemän enkelin seitsemän vitsausta oli käynyt täytäntöön." 15:5-8

Apostoli Johannes näkee, kuinka taivaassa avattiin todistuksen maja. Mooses sai aikoinaan tästä alkuperäisestä majasta taivaallisen mallin rakentaa telttamaja, temppeli Jumalan ilmestymisen paikaksi. Tämä ilmestysmaja oli israelilaisille Jumalan palveluspaikkana koko sen erämaavaelluksen aikana. Ja kun se vihittiin käyttöön, silloin Herran kirkkaus ilmestyi temppelissä, eikä Mooses voinut mennä sisään ilmestysmajaan kirkkauden pyhästä voimasta.

Samoin Salomonin temppelin vihkimisen yhteydessä lain arki vietiin temppeliin ja Jumalan kirkkauden pilvi täytti temppelin, eivätkä papit voineet astua temppeliin toimittamaan virkaansa.

Vanhan liiton ilmestysmajan tarkoitus oli näyttää Jumalan pelastussuunnitelma esikuvina. Kaikkeinpyhin oli Jumalan asunto ja siellä säilytettiin Jumalan laki eli Jumalan Sana. Näihin esikuviin oli kätkeyty Jumalan sovitus, lunastus, pelastuksen tie sekä Herra Jeesus Välimiehenämme ja esirukoilijanamme.

Kun ilmestysmajassa avattiin taivaallinen temppeli, niin se merkitsee sitä, että kaikki tämä Jumalan armotyön rikkaus kirkastettiin suuressa ahdistuksessa taisteleville pyhille. Ja tämä tapahtui samaan aikaan, kun maailma valmistui juomaan Jumalan vihaa ja kulki synneissään aina kohti lopullista tuomiotaan.

Tässä ovat siis vastakkain evankeliumin voitot ja Jumalan vihan maljat. Näkyjä antaessaan Jumala ei voinut ohittaa vaitiolollaan lopun aikojen pyhien vaivannäköä evankeliumin työssä.

Jumalalla on maan asukkaitten kanssa oikeuden käynti, eikä tätä viimeistä seitsemää vitsausta kukaan pääse pakoon, vaan se tulee kohtaamaan kaikkia, jotka maan päällä asuvat. Jumalan tuomioissa vaikuttavat pyhyiden lait, koska Hän on vanhurskas ja pyhä, niin Hänen vihansakin on pyhä ja peljättävä. Jumalan kirkkaus ilmenee nyt aivan erityisesti tässä tilanteessa ja Jumalan valtakunta perustetaan tuomiolla ja vanhurskaudella, nyt ja iankaikkisesti; Herran Sebaotin kiivaus on sen tekevä.

Pääkohta on vitsausten väistämättömyys ja kun tuomion aika on tullut, ei kukaan voi pysäyttää sen kulkua. Ja enkelien tehtävänä on tässä välittää Jumalan käsky tuomion toimeenpanosta.

Näiden esikuvien mukaisesti myös todistuksen majan temppelissä toistuu taivaassa Herran kirkkauden ilmestyminen. Jumalan Pyhän Hengen temppeli eli Jumalan seurakunta viedään lasiselle merelle pois Jumalan vihasta ja lopullisista tuomioista.

Täältä temppelistä seitsemän enkeliä ja yksi neljästä olennoista ojentaa heille seitsemän kultaista maljaa täynnä Jumalan vihaa. Herran kirkkaus täyttää silloin todistuksen majan, eikä kukaan voinut mennä sinne sisälle, ennen kuin maljat on vuodatettu maan päälle ja viimeiset vitsaukset ovat käyneet toteen.

Jos Jumalan armon kirkkauden ilmestyminen oli näin valtava, ja siinä vaikuttivat pyhyiden lait, ja siksi temppeliin ei voinut heti mennä. Mutta kun, Jumalan viha lähtee temppelistä, niin siinäkin vaikuttavat edelleen pyhyiden lait ja Hänen pyhää vihaansa ei voi kestää mikään, eikä kukaan luotu. Tätä käsitellään tarkemmin seuraavassa luvussa 16.

"Kun kaikki työ, minkä Salomo teetti Herran temppeliin, oli valmis, vei Salomo sinne isänsä Daavidin pyhät lahjat. Hopean, kullan ja kaikki kalut hän pani Jumalan temppelin aarrekammioihin.

Sitten Salomo kokosi Israelin vanhimmat ja kaikki sukukuntien johtomiehet, israelilaisten perhekunta-päämiehet, Jerusalemiin, tuomaan Herran liitonarkkia Daavidin kaupungista, se on Siionista.

Niin kokoontuivat kuninkaan luo kaikki Israelin miehet juhlapäivänä, joka on seitsemännessä kuussa.

Ja kun kaikki Israelin vanhimmat olivat tulleet saapuville, nostivat leeviläiset arkin, ja he veivät arkin ja ilmestysmajan sinne, sekä kaiken pyhän kaluston, joka oli majassa; leeviläiset papit veivät ne sinne.

Kun papit lähtivät pyhäköstä - sillä kaikki siellä olevat papit olivat pyhittäneet itsensä, osastoihin katsomatta; ja kaikki leeviläiset veisaajat, Aasaf, Heeman ja Jedutun poikinensa ja veljinensä, seisoivat hienoihin pellavavaatteisiin puettuina kymbaaleineen, harppuineen ja kanteleineen itään päin alttarista, ja heidän kanssaan sata kaksikymmentä pappia, jotka puhalsivat torviin; ja puhaltajien ja veisaajien oli yhdyttävä yhtäaikaa ja yhteen ääneen ylistämään ja kiittämään Herraa - ja kun torvet, kymbaalit ja muut soittokoneet soivat ja viritettiin Herran ylistys: "Sillä Hän on hyvä, sillä Hänen armonsa pysyy iankaikkisesti", silloin pilvi täytti huoneen, Herran temppelin, niin että papit eivät voineet astua toimittamaan virkaansa pilven tähden; sillä Herran kirkkaus täytti Jumalan temppelin." 2.Aik.5:1-5,11-14

Monet Herran omat ovat kysyneet, joutuvatko uskovat olemaan ahdistuksessa ja vielä vihan ajassakin? Monen ahdistuksen kautta pitää meidän menemän sisälle Jumalan valtakuntaan!

Ilmestyskirja luku 7 kertoo, että suuri valkopukuinen joukko tulee suuresta ahdistuksesta ja luku 12 puolestaan, että paholainen on astunut alas ja pitää suurta vihaa. Tämä paholaisen taholta kohdistuva viha kohdistuu nimenomaan Herran pyhiin aina marttyyrikuolemaan asti. Ja luvun lopussa mainitaan, että tämän paholaisen taholta kohdistuva viha kohdistuu vaimoon, ja poikalapseen, jonka se oli synnyttänyt ja niihin, jotka pitävät Jumalan käskyt ja joilla on Jeesuksen todistus. Suuri Rooman portto on luvussa 17 juovuksissa pyhien verestä ja jos vihan aika olisi lakannut, niin porton humalakin olisi haihtunut! On totta, etteivät uskovat ole jumalattomien lailla Jumalan vihan alaisia, mutta he kokevat vihaa nimenomaan paholaisen taholta aina ensimmäiseen ylösnousemukseen saakka. Herra ei vihaa yhtäkään omaansa, vaan rakastaa!

Historia osoittaa, että Jumalan viha on kohdannut ihmiskuntaa lukuisia kertoja ja Herran pyhät ovat olleet maan päällä, vaikka ovat toisinaan osittain välttyneet Jumalan tuomiolta. Esimerkiksi seurakunta apostolisella ajalla säästyi Jerusalemin tuholta ja hävitykseltä, kun se pakeni vuorille, niin kuin vaimo erämaahan, Herran Jeesuksen neuvon mukaan. Ne, jotka uskoivat Herran neuvon, säästyivät tuholta ja ne jotka eivät uskoneet, saivat sen kokea. Kun Jumala viha kohtaa kaikkea jumalatonmaa, se koskettaa samalla uskovia, vaikka viha ei ole kohdistettu heihin. Esimerkiksi sodat, nälänhätä, kulkutaudit jne ovat olleet kova koettelemus uskovillekin. Raamatun profetioidet eivät ole aina meidän ajatustapamme mukaisia.

Hän pelastaa varmasti jokaisen uskovan tulevasta vihasta, niin kuin esikuvat puhuvat historiassa. Nooa pelastettiin arkissa ja ne, jotka olivat sisällä arkissa pelastuivat, mutta sama vesi hukutti silloisen maailman ihmiset, jotka olivat arkin ulkopuolella. Samoin hurskas Loot pelastettiin Sodomaa ja Gomorraa kohtaavasta tuomiosta, kun Jumala tuhosi nämä lakeuden kaupungit. Jumala ei ole siis määrännyt meitä vihaan, vaan saamaan pelastuksen Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme. Herran Jeesuksen paluu maan päälle on Hänen kansalleen vahva toivo täällä ahdistuksen ajassa, eikä vihan tai tuomion päivä. Seurakunnan tulee odottaa taivaista Hänen Poikaansa, jonka Jumala on herättänyt kuolleista, Jeesusta Kristusta, joka pelastaa meidät tulevasta vihasta.

"Ja on oleva merkit auringossa ja kuussa ja tähdissä, ja ahdistus kansoilla maan päällä ja epätoivo, kun meri ja aallot pauhaavat. Ja ihmiset menehtyvät peljätessään ja odottaessaan sitä, mikä maanpiiriä kohtaa; sillä taivaitten voimat järkkyvät. Ja silloin he näkevät Ihmisen Pojan tulevan pilvessä suurella Voimalla ja kirkkaudella. Mutta kun nämä alkavat tapahtua, niin rohkaiskaa itsenne ja nostakaa pääne, sillä teidän vapautuksenne on lähellä." Luuk.21:25-28

"Hän, joka näitä todistaa, sanoo: "Totisesti, Minä tulen pian". Amen, tule, Herra Jeesus! Meidän Herramme, Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen." Ilm.22:20-21